

BORSSZEM JANKÓ

A mennyei fő-hadiszállásból.

Schlick Szakkermencz honvédei, jól verekesznek!
 Damjanics. Hm!
 Schlick. No meg a közösek is!
 Damj. Azok is! Mert hát egymás mellé, nem ellen valók. Ha egymásra támadnak, egyik se győz, hanem a harmadik.
 Schl. Ahán, a muszka!
 Damj. Vagy a nimet. Egy fene az az, égben vagy a pokolban.

Szentkirályi Mór nézetei az északi sarkászokról.

..... ÉN IGAZÁN nem tudom, minek nekünk az a Cap-Pest? Ha az árokutczában volna, hát isten neki, de odafönn az isten háta mögött? Nem hiszem, hogy négyszegőle egy hatost megérjen. Sőt fogadni mernék, hogy ott nincs is négyszegő. Igaz, hogy lehetne Budapestről négyszegőleket exportálni oda, de hát az rizskirt dolog, mert a míg egy négyszegől innen kijut Cap-Pestre, a nagy hidegtől összezsugorodik egy négyszegőhüvelykre. Ez tehát nem gseft... Minek adjunk hát 3000 frtot a fölfedezőknék? Ugyis 15,000 frtunkba került tavaly a jég a közvágóhid számára, már most meg olyan jégért is fizessünk, akit nem is liferálnak? „Franco Pest“ igen, ugy talán mellette volnék, hogy kifizessük, de így nem!... Mit? Még azt mondják, hogy a tudományt jutalmazzuk vele? Hát miféle tudomány az, hogy a sarknál hideg van, hogy ott jéghegyek uszkálnak és hogy a havat nem söprik soha? Ott valami új lehet a Sztupának, vagy a Kraxelhubernek, akik nem végeztek just és medikát, de én azt már iskolagyerek koromban is tudtam mind... Aztán mit hoztak haza azok az emberek? „Hoztam nektek vásárfiát, de a vásáron hagytam.“ Még csak egy jóféle kocsonyára való hideget sem hoztak magukkal, azt is kifütötték belőlük Hamburgban. Kofa náció!... Aztán parlamentáris szempontból is nyomorult dolog az egész. Csak nem engedhetjük, hogy Cap-Pesten absolutismus uralkodjék? Követeket kell tehát az országgyűlésre küldeniök. No ja, persze, majd én jegesmedvék ellen fogok érvelni a szószékről! Köszönöm én az ilyen mulatságot... Nem kell nekem semmi hegyfok, öböl, jéghegy, sund, outlet, inlet. Nem akarok öreg napjaimra Eszkimóriczczá változni. Nem szavazok meg semmit. De hisz nem is kell azoknak az utasoknak a mi pénzünk. Ha 3 esztendeig meg tudtak élni a jég hátán, éljenek meg továbbra is. Dixi.

A NAGY PETŐFI-KIADÁSRÓL.

— Aesthetikai tanulmány. —

A FAMETSZÉS (*xylographia*, a görög *xylo*=írás és *graphos*=fa szókból) a favágásból származik. Utóbbi észlelhetjük az utcán, s amazt Morelli, Pollák, Rusz és Huszka uraknál. A fametszők sokszor favágók, de a favágók sohasem fametszők.

Petőfi arcképe fába van metszve. Az Athenaeum-társaság megbecsülhette volna magát ha arany, vagy legalább ezüst lemezről nyomatja vala a nagy költő vonásait. Hiszen fametzésben már Rózsa Sándor arcképe is megjelent.

De térjünk át a rajzokra, melyekből néhányat e szám belső kettős oldalán mutatok be, több cél-

szerű változattal. Amint hogy az Athenaeum-társaság magának ártott vele, hogy nem folyamodott pallérozott izlésemhez. Hiszen, szerénytelenség nélkül szólva, én világító torony vagyok nem csak államtudományokban, hanem irodalomban és művészetben is.

A „két vándor“ illustratiója jó rajz, a „te metőben“ című nem jó rajz A fürdik a holdvilág“ megint jó illustratio, a „falun“ című kép megint nem jó illustratio. A „magyar nemes“ sikerült kép, a „vásárnap volt“ nem sikerült kép. A „kutyakaparó“ csinos, a „vándor legény“ csintalan. Az „elpusztuló kert“ illustrálni való, a „tündérelő“ nem illustrálni való.

Csak ily beható bírálat lendíthet a honi fametzsézet és rajzolászat pangulatán.

Lássuk már most a mustra-képeket: 1. Székely Bertalan. Nem tartjuk nem sikerültnek azt, hogy az érzékeny költő, kinek kezei el vannak foglalva, ugy is tétlenül lelógó jobb lábával rajzolja szíve gondolatát a homokba. — 2. Greguss János. A báty ugyan undorral fog a fehér falon ugráló balhaktól visszaretenni; de az ép humoru olvasó annál hálásabban fogadandja e játszi enyelgést. A kapufélfá, mintha egyik forgácsával akarná a barna huszárkakat elriasztani, míg a fűben szemérmesen hallgatózó bolond gombák ábrándosan merülnek a jelenet nézésébe. — 3. Lotz Károly. A „befordultam a konyhára“ provokálja a naiv illustratiót. Máskor a művész minket kérdezzen meg. — 4. Jankó János. Fröhlich, az óriási silhouettista, így fogta volna föl a jelenetet. — 5. Keleti Gusztáv. „Mint a szív első szerelmi titkát...“ Ha az erdő szív, ezt csak szivalakunak lett volna szabad rajzolni. Hanem persze, Keleti ur tanár s így... — 6. Jankó János (bis) „Megy a juhász számaron...“ A szerelmi szorongattatástól nógatott gazda szamarának, lelki állapota kifejezéséhez képest, oly gyorsan kellene vágtatnia, hogy a juhász lemaradjon paripájáról, kivel csak ennek farka által állhat összeköttetésben. — 7. Lotz Károly (bis.) Egy kis hellenizáló antikizálás csak annál erélyesebben emeli vala ki az ugyis görögnek szánt parasztlegényt és olympusi buját. — 8. Jankó János (ter.) Ime, egy kis elmésséggel mit lehetett volna csinálni e rajzból! Andrassy Gyula (mint premier) megkínálja a pénzügyi tárczával a juhászlegény szegény juhászlegényt, ki természetesen nem fogadja el a formailag megtisztelő, de lényegileg sértő ajánlatot. — No number. Egy érdemelt katasztrófa, mely fájdalom! kimaradt.

Igy állítottuk volna ki Petőfit mi. De az irigység és vakság... Szegény nemzet!

(„HON.“)

Sz-máry K.

Mokány Berczi

a dombszögl kaszinóban.

A „csöndes” diadalma. — Én meg Csernyatóni jaz zsidókrul.

No hát!

Hiszen a legfaintosabban megy a dolog sorja, csak tunni köll a módját. És mán vótak, akik a nemzet sorsán kétségbe jestek Nem féltem én az én szent hazámat! Van ugyan bíró Budán, de jazért még sincs oda jaz igasság!

Akadtt ennihany helyre legény, aki a csöndest szerény elvonultságban meg-megszólaltatta. Én, hogy neszit veszem a nőmös igyekezetnek, mondok föltekintek magam is; mert hát jó a tapasztalt vezető ezen ágashogas tudományban. És köll ám ahbó.

Nehezen is ment cleinte, mert a fiúk vakon ugrattak neki a vak szerencsének. Az ilyen karamból pártiba pedig nincs köszönet. A jó vérü luat is csak ugy köll nyeregbe törni, mint a paraszt csikót. Nem köll hirtelenkennyi. Csöndessen a csöndest!

Gyöngyen-gyönyörűven ment a munka. Hát egyszer csak betolja a cifferblattját valami konfiskált pofájú állam-balek. Fiúk, mondok, meneküljtek! A magot majd megmentem én! S ezzel lecsavarintom a lámpást s aló mars dragóner! magam is bátran utánok eresztem magam; de a sítibe nem akadtam rájok; váltig hajszoltam őket egész a vasutig; álljanak meg! Nem vótak ott. No, mondok, mán ha itt vagyok, hazáig mentem meg a kécncsöt és viszem! Nem is eszik belülle a kaórrmány, pedig ez is csak fót volna a kódis-tarisznyájára. Majd csak itthon kilesem, hova likad ki a filozófiája. Hát pörbe fogta őket. Ez is csak az ilyen alkotnyeles országba jeshetik meg, hogy a szabad polgárt — mondok a szabad nőmös embört még abban is meg akarják akasztanyi, hogy az éides magáét vesztegesse-nyeregesse; a mássét elszármaztatni, ez nálluk az igazi nemzetgazdálkodás csak, füstöljék fel!

Két apellátán hurczolták végig a causájukat. Mán abba vótam, hogy — no donga, sámfa! — nyakatokba emelik a küet s odaállitanak ki a szent Henczi szobra mellé siratónak. Hanem a legfőssőbb törvényszék szégyenszemre vette a dolgot és azt ítélte hogy: böcsület, tisztesség — a csöndes művelése kulturai kérdés. Már így helyössen van! Csak hogy átulesuszantatok. Szorítottam is!

Már most meg amugyabbau hadd szöll . . . Attande!

A' se kutya, akit az a Csernyatóni ir a laptyába. Hogy a zsidó oka jaz haza boldogtalanságának. Ugy igaz! Csakhogy akadt mán, aki ezt az arany igasságot ki merte köpni magából. Mindig is nem tudtam én, mér vagyok oan boldogtalan. Hát most tudom: a jórdán az oka, amér nímetül beszéll. Ebbe az ü nímet szavába bukott bele az én idei repczém is, toszittanak a sutuba a hány van mind, ha' sutulnánk ki belülle a ki kóser zsirja szaporodott meg ami keserves verejtékünkön!

Most még nem engedi a liberálizmus; de biztat velle Csernyatóni, hogy majd rásegít még a magyarok istene; lesz még meddő esztendő — akkor azután haj, haj! Uczú Föcske, vesd el magad! No utánna, Czafat, Nímet — húzzátok le rúlla ja fekete doszkin pantallért! Hé Dudás bácsi, országos miskároló, körösztolje meg ke hárem-huszárnak azt a jebuzeust — a Rűkelét meg a kastéllomba! Mit is csinyána az a kappany a kis jércze mellett? A váltóit meg etessétek meg vele, a pízit meg . . . no no, ne vérmeskedjünk.

Csöndessen addig is!

Hadd szölljék hát!

Mit költ Magyarország?

— Az „Egyetértés” nyomán. —

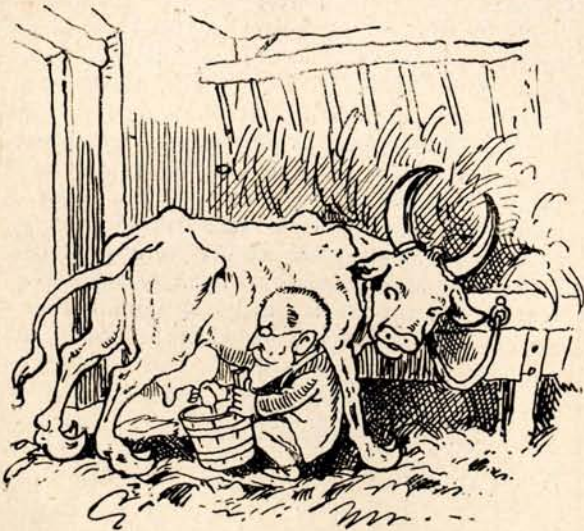
HONNAN erednek Magyarország rengeteg adósságai 67 óta? Erre könnyű a válasz. Vegyük péld. csak a papírt, amit Magyarország kormánya elfogyaszt. Hiteles adataink ugyan még hiányzanak, de hozzávetőleg is mondhatjuk, hogy a kormány 67 óta legalább egy milliárd ívet, vagy is 2 milliárd félivet vagyis 4 milliárd negyedívet pusztított el. Minden negyedív papírost csak egy fba számítva, csupán papírra 4 milliárd forintot költött. Hátha még azt a nem tiszta papírost kikutatnók, amit nem írásra fordított a közigazgatás és igazságügy személyzete. Szintén tudjuk, hogy mennyi vastollat rontott el. Ennek száma 1 millió, egy-egy aczéltól ára pedig 50 kr, tehát 500,000 frt. csak vastollakra ment el. Nem borzasztó? Megfagy az ember vére ez összegeknél. Pedig ezek apró kiadások. Ilyen összegre rúg majdnem a szappan ára is, melylyel a miniszteri pilátusok kezöket mossák. (Az ellenzék fejét, tudvalevőleg, nem merik szappannal meg mosni.) Hogy lehessen így megélni? Megöl maga a roppant porzó-szükséglet. Porzóra a magyar állam évenként egy billiót ad. Ez száz év alatt száz billió. Tessek akkor adózni. Államgazdászunk kiszímitotta, hogy Magyarország e gazdálkodás alatt épen $5\frac{3}{4}$ év alatt fog tönkre jutni. Mit csinálunk, ha majd adósságot sem csinálhatunk? Semmitse. Ez lesz a dicső vég, melyre a kiegyezési híres párt dolgozik.

Kinek mi az irodalom ?

Gyulay Pálnak Dezdemona, kit féltékenyen őriz s kitől othellói dühében elmar mindenkit. (Ha bizonyosan nem tudnók hogy Othello, még eunuchnak tarthatná a kezdő olvasó.)

Gf. Zsigray Fülöpnek takaros menyecske, kinek orcáját egy-egy versecskével néha megcsípi.

Lonkai szent Antalnak bethlehemi istálóbeli szent fejős tehén.

B. Jósika Kálmánnak szent szüzecke, kit fölkarol Salvator demimundi.

Kinek mi az irodalom?

A Gáspár Imréknek bálvány, versszopó Viczlipuczli.

Csóki Dotiusnak eszmény. Ugy szereti „ki sem tudja mondani.“ Hanem aztán mindig kiírja.

Toldy Pistának Odalie, Coralie, Pomponette, a kivel egy kis cancan meg nem árt.

Szigligetinek házi áldás, kedves feleség, ki neki évenként aranyos gyermeket szül.

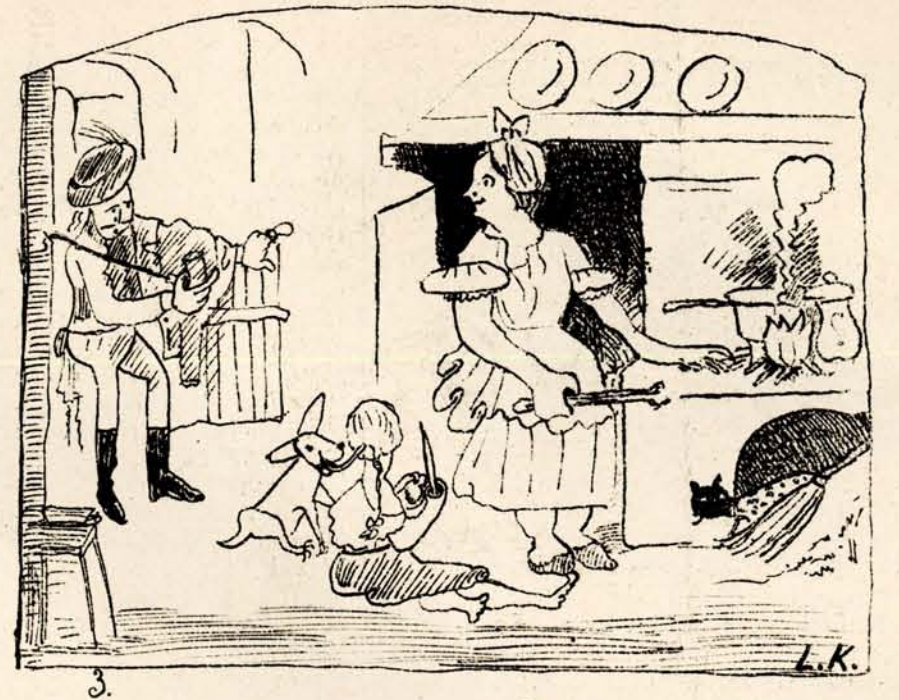

MUTATVÁNY

az

PETŐFI ATHENEUM

Kiadásából.

KIRÁLYUTCZAILEVÉL.

— Csernetóni Lojosh órnak. —

Budapest, 26-ik septembrba.

Oraschág!

Aztat hittem, hojd mán békibe pihenheti a tulajlam, amit pürözgöttem túb esztendün áltol az emancipation érdekibe. Gundoltam, meg van mondva: zsidó, te se vadj edj kotya! A törvengy elismerte, hojd nekönk is szabad leni embrnak.

Mikor ez megvolt, montam magam magamnak: Spitzig Iczig, montam, türüld ki a te pennádot, spriczold ki belüle az otolsó epecsüppet, az otolsó könyvmorzst és az otolsó vérmorodekocskát és tegyéltége-det pensionba. Be van fejezve az a mission akit tözdeltél te eleibéd: edj akol, edj pásztur — püktüm!

De ógy látum, még nem püktüm!

Edj az akol, edj a pásztur — de sok a jóhász-kotya, ami kikeres a nyájbul a göndörhajó fekete birkót, megmarja és morogja: wie heiszt? Te még mindig bégelsz németöl? Hiszen mán tegnaptul ótátul fogva van szerencsed lenni magyar national birkónak! Nem éred te edj piczolát is nem, mars a vágohidra. Váj geschrien! Kergeti minket nem is a türvenyszékre, hanem a meszárszékre, a hun azon örögy alat, hojd okorják belenk transzozionálni a mogyor vert, kieresztik belölönk a zsidó vert es iszák belüle a mi egeségönkre. Gott, wie nobel!

Bizon nagyon aprepó jütt oraschág vitez támedschával. Fogonk ünt kinevezni Heppaminondásnak.

Un vāduljo minket, hojd a templomba az óris-tent is okoronk germonizálni, hojd ámbátor rogo-dozó álatok vadjonk, még sem nem rogodjuk hozzá a nationhoz és emelett mindig mundja hodj — van-nak kivételek. Édes zsidókám, kedvesch izraelitolében, mégis csak akasztani való honczfot vagy te.

Jotja nekem eszibe ere a küzepkori oroschági életbül edj szép szokásch. Ha a ritternak vót edj hozszontolon fia, aki nem tanolta és nyójtogatta ki a nelvit — fogták edj szegen jereket es jól megfenekel-tek ütet, mér nem tonolja jóban a kis oraschág? — mert hát magát az orficskát csak nem lehetet meg-böntetni?

Igy jün ün elü énnekem.

A tót orficzko nem okorja tonolni uher pragmatikát. A szász junge herr aszond :nix ungrisch! Az oláj domnyule mond: szufla! A rácz goszpo-dinko meg rákiobálja: csúti! Mert a szász ifiór feneget: jün a Bismark! A tot ifiór feneget: gyun a Gorcsákof! Az oláj feneget: jün a Novikofulu! A rácz feneget: jün a Voncsina! És gondolnak magokba a csernetónangébeude magyar státosferfiók: ki todja? Hát ha mégis? Csak jó kül tortoni a rokon-czátlan orficskákat czokrocskával, kel mindent engedni a kedves jermekeknek, mert hát ki todja? . . . tolán mégis! Dehogy fognak úket megböntetni! Csak had ográljanak a böszke nemzeti sasorron!

Hanem hát a kescherőség lokat fórja magának. Hun van valamit, akin a boszóságotat kitűthetem? Ahá, ottand látom ed kis jordánt, amint gomboz az olkotmány bástyáinak tüvébe. Fogd meg a phülit, hozzád ide a löcslábajánál fogva, vágjál le arul a makfáru edj mogyorófpáczaveszút és — m o g y o r ó z d meg ütet. Igy mogyorizálnak minálunk, mert todják, hojd ha az a zsidó jerek tizszászszor is fenegetne: ne bántsátok engimet, mert jün a Mózes meg az Áron! — csak aztat phelelninek rá: csak jüjenek, únek is kiporolonk a szent kastányt.

A furadalomba ontotonk vérönket a hozáért — hitelba. Remeltönk, csak jün edj nap, az a nadj nap, midün edj nemzet a szobodschágba nyokig áll es fogja mondani: no gyere ide te zsidó, it van neked is!

Megkaptonk prezentbe aztat, amit már Ádám tátitul ürükültünk és montonk: küszünüm! Leszönk erte háladatos mindamelet. Csak engedjete meg, hojd edj kicsit magonkhoz térjünk. Mert ha volokinék 1800 esztendü ótátul fogva nem lehetet szoszogni — nem álhhatja ki eczere a pioczra beletrombetálni a Lehel körtjibe.

Nem tagodok, hojd a pesti meg az óbodási zsidó kereskedü nem valami tükéletes szépen beszeli Árpád nelvin. De kitül tanolta volna és hun? Tán üntül? Kitekernék az Árpádkám nyokát, ha ógy irná mogyorul mint oraschág. Tán Pesten? Hát miótátul óta magyar az ország füvároscha? Mért nem megy ün a Josefstadtbba és lármázza fül németségébül a vetter Strampfelhubert meg a mán Hopfenwieserint? Tán mert lehet ott még eczer kotyavásár? Hát akkor ójánlom Bodát, a hon szinten volt már kotyavásár — de magyar szó nem; a hun csak a magyar hivetolnokok beszélnek mogyorul, ha todnak. A hun rezidirozta egykor Mátyás és most a Lágymanyostul a hajógyárig oralkodja a Mathiesl, kivéve a Gellert oldeát, a hun a ráczok épen azon gondolkodják, hogyan lehetne megmagyarítani Szerbiát. Ezt a dom-bocskát kivéve, az egész Boda nem egyebet min-egy nagy schwabenberg, a melyre ha Csernetóni oraschág a güz siklón száz esztendőig fog ingyen föl-transportírozni „Ellenürt“, még sem nem meg fogják abul tanulni magyorol, (aminek bizun nem maga a bodai lakoschág lesz az oka.)

Vagy, kéremlásan, tudok en edj helet, a hun ógy virágozza a nemet szó, mint ha kapa otán volna öltetve és ahun csak a Szecsini banketon szokta a Piste Keróli kiobálni edj pár madjar szót, hojd az üreg Cziróky meg az üreg Szopáry, meg a túbi ús madjarok todjanak, mi-csoda nationhoz tartozzák. Hanem persze azok mag-nátok; elegendendű azoknak, hojd öreg apjuk volt, meg az onukájok lesz magyar. Ez osztánd — Gott über die Weltkugel! — az ottand gróf es baron, a kihez ün mindetig hozzá dürgülűzi magát mint aféle áristokrácizge férfió, a zsidó meg demokrácizge gezindl. Kül neki megnyitni azt a perspektívot, hojd, ha ád a madjarok istene megint edj kis rosz termest, hát elűre magyar népem, ot a zsidó, ösd agyon, ved el túle az opró pizt és epits fül belöle a polgáreschodot hun-szerelem templomát. Bizon, ha a Tiszó Kálmán ora-schág lesz premier, akor ünt elköldheti a sark-exped-ition nyomán denunciussnak Spitzlibergiába. Van bene jakorlata.

Aztat pedig, a madjar z sornelisz tikába ki impörtirozta be a galád nelvet, mel-let még most is öltögeti ün: todjonk mindnyájan.

Remengylem, hojd a bodapesti zsidóság, doczára az ün ellenörült hepp-heppistoláinak, opránkint

meg fogja magyarosódni magát és remengylem aztat is, hojd a madjar nation, doczára az ün izgotásainak, törelmesen be fog várni, Bodapestbül mikor fogja leni madjar főváros. Angyit már most is bizo-mos, hojd az itteni német lakoság küzt legjobban todja madjarol a zsidó — kivéve minket kettőket.

Ün vádol a zsidót érzékenységgel és mondja, hojd megtámatta már ün Deók Ferenczet is, még sem nem kiobálta: policzáj! Oraschág, amit ün monta Deókrul, azt semibe se vettek. De ha még ünnél cser-netónib ember is kiobálná: zsidó, zsidó! — mindig lesz kórus. Legyen ün tovább is körmestere ennek a bandának, vezerczikbe szedet gaszenhauerje mégsem nem fogja fülhatni az égbe.

Végül pedig ojánlom, fogja meg a liberalizmosát, tekerjen ki a nyokát, sovonyitson be s ha megint éhes fog lenni zsidóra, adjon melléje ebül a liber-uborkalizmusból, hojd meg ne akadjonk a torkán.

Servos, Csernetónilében! Térjen mogába, ha nem restel ilen rosz quartélba leni, jobbolja meg a puletikáját, és ha lehet, a stilosát.

Spitzig Izig,

ischmeretesch hazaphi es tscholádapa.

THEATRALLIA.

A NEMZETI színháznál igen szor-galmasan dolgoznak — a kőmű-vesek.

Az aradi manőverről határozot-tan rosz hírek érkeznek. A le-génység igen jól viselte magát, de a haditerv volt rosz. Melyik gene-ralis Bumbum készi tette és küldte első sorba a „Mátrai vadászok“-at?

Valóban szép dolog a színművészet,
Magában is szép és igen nemes,
Ki ezt valaha eltagadta — vétett,
Mert az tagadhatatlanul becses.
Emel szívet s emel nemzetiséget,
S vigaszt talál benn, ki vigaszt keres.
Ennél többet nem mondhatok valóban
S azért nem is irhattam a prológban.

Szász K.

A budapesti színházak folyamodást nyújtanak be Renzhez, engedje át nekik azt a közönséget, ame-lyik nála künn reked. Renz a tisztelgő küldöttségnek azt felelte: Tessék l Vegyék el!

„Egy lengyel követ Budán.“ Derék úri ember Wawlesky uram és Janó tetőtől talpig jó egy chlapecz, de én Ádámmal tartok és inkább harapok az almába t. i. a cidoniba.

A szerző „nem volt jelen“, mert az első pad-ban ült, ami a lengyel követet, ki jelmez változása nélkül egyszerre mint Szigeti a rendező állt előttünk, kihozhatta a contextusból. Nem tréfa szemébe mon-dani valakinek, aki ott van, hogy nincs ott és nem is tréfa, saját fülével hallani magáról, hogy nincs jelen.

Vizvárynak megveregetem a vállát, Szigeti bá-csival kezét rázok, Felekynének kacsót csókolok Északy névében.

Ha olyan gyorsan folynék cselekvénye annak, amit Északy az író irt, amily gyorsan közlekedik a vasut azon az uton, akit Északy a mérnök épített, akkor az író nem kellene a mérnök-köz iskolába küldeni.

Janó kijelenti Csernátoni megnyugtatóására, hogy azért, mert ő nem tud magyarul, még nem zsidó.

A páholyokban nélkülöztük Hurbánt és Matus-kát. Ha ott lettek volna, okvetetlenül tiltakoznak Janó nyilatkozata ellenében, hogy ő magyar ember.

Az északsarki expedíció fogadtatása Budapesten.

— Molnár György terve szerint. —

1. A nap egy nagy függönnyel elhomályosítottán, mely egész Budapest fölé takartatik s az északsarki éjt ábrázolandja, e diszes alkalomra poláris napvilág készítették egy 2000 elemmel dolgozó electrica batteria segélyével. Ez a pesti városháztornyáról fog működni és egy-egy cles sugárral megtisztelendi az expedíció tagjainak a jég vidéken kétségkívül vörösrre fagyott orrát.

2. A dunaparti palotásor jéghegyi diszletek által maszkiroztatván, Cap-Pest vidékét fogja képviselni.

3. A Duna folyama ez alkalommal befagyasztatik, hogy az expedíció szánkán közelithesse meg Budapestet és némiképp megmutathassa, miképen utazott a jégmezőkön.

4. Ötszáz hordár átöltöztetik rozmárnak és fókának.

5. A szélbali pártborjú az ünnepély iránti tekintetből mint jeges medve fog közreműködni s néhány vezérczikket fog elbőgni.

6. A sarkvidéki eltörpült vegetatió a jözseféri sétány segédletével fog szembeszökőleg szembeszökni.

7. Az ellenzéki széltolók (Egyetértés, Mmújság egész személyzete stb.) a Gellérthegyén foglal állást s onnan hajt északi szelet azon óriási legyezővel, melylyel a párt Kossuth orra körül alkalmatlanokodik.

8. A diszbeszédeket Éjszaky Károly, a felköszöntőket Fadgyas Gusztáv, Déry János s Medve Imre fogják mondani.

9. Disztrakoma.

M E N U :

Potage: pinguin aux vermicelles concacées.

Entrée: les petits baleines aux pommes de terre-neuve.

Rôts: les phoques farcis à la Cap-Pest.

Hors d'oeuvres: côtes du nord.

Les salades: cornichons taillis en crystal, nombre de concombre.

Pâtisseries: pâte foie d'ours.

Vins: grand vin esquimoté, grand vin Aigre bien frappé.

Desserts, sucreries: les bogyeaux de capricornes; le café non Capé.

Glace: va sans dire.

10. Este ünnepi előadás a színházban.

M ű s o r.

a) „Benyovszky“ nyitánya.

b) „A dülérgök“, francia vígjáték 4 felvonásban.

c) Koresolyatáncz a „Prófétából“.

A közönség fölkérietik egész előadás alatt a vendégek tiszteletére fogait vaczogtatni.

11. A budapesti szegények közt a nap emlékére 10,000 adag fagyalt osztatik szét.

12. Végül tűzijáték. Az ismeretes légvárak helyett jégvárak fognak kivilágíttatni. Olvadozó öllekezés. Jégcsapistráng.

➡ A szerkesztő postája és „MOKÁNY BERCZI NAPTÁRÁNAK“ programja a jövő számban. ➡

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS. Kiadó-hivatal: bálvány-utca 9. sz.

HIRDETÉSEK.

A cs. kir. osztrák tartományok számára a belügyi miniszterium által engedélyezett

„Adler“-vonal.

Német transatlanti gőzhajó-társulat Hamburgban.

Közvetlen posta-gőzhajózás

HAMBURG-ból NEW-YORK-ba

a közbeeső kikötők érintése nélkül,
az I. osztályú német posta-gőzhajókon, melyek mindegyike 3000 tonnával 3000 tényleges löerejű.

Herder október 1.
Schiller október 15.

Goethe október 29.
Lessing november 12.

Herder november 26.
Schiller december 10.

Meneti díjak:

I. hajószoba 165 tlr., II. hajószoba 100 tlr., középfedélzet 30 tlr.
Közlebb felvilágosítást a társulat ügynökei szolgáltatnak, valamint

az igazgatóság Hamburgban, St.-Annen 4.

és Budapest'en Klein J. D. főügynök, 2 sas-utca 16.

Mindig legfőnyesebb sikerrel
American Pills By Böldt
tisztán nővényekből készült

labdacsoK

vértisztításra.

Eltávolítása
a megsűrűsödött rossz nedvek, nyá-
kok és maradványaiak.
Továbbá ivarvérzések kimara-
dásánál (nöknél.)
1 dohoz 65 - 70 labdacsoK 1 fl. 50 kr.
(esomogolásért 10 krral több.)
Raktárak 685 városban

PESTEN

Török József gyógyszerésznél,
király-utca 7. sz. és Formágyi
Ferenccs gyógyszerésznél, Szeche-
nyi-sétány 26. sz.; nemkülönb
Wlasek-nél Budán; Dieballa-nál
Székesfehérvárott; Köllner Lő-
rinccs-nél Egerben; Pecher-nél
Temesvárott; Kiss-nél Szegeden;
Fabik-nál Brassón; Wolff J.-nál
Kolozsvárott; Mitlbach-nál Zág-
rábban; Kozdera J.-nál, 8 adt am
Hohenmarkt 12, Beesben;

Központi raktár: Droguerie
médicinale Böldt A. H. Genf-
ben (Schweiz.) 22-25

➡ Vannak utánzások is!

Megnyitási jelentés.

Alázattal alóírtanak van szerencséje tisztelettel jelenteni, hogy a **bécsi és fehérhajó utca szögletén**

kávéházat

rendezett be s azt

szombaton, szeptember 12-én, délután 1 órakor

megnyitja. A helyiség felszerelése **csin- és kényelem** tekintetében mindent meghalad, mi eddig e nemben történt; kitűnő **tekeasztalok**, kényelmes **jütszó-szobák**, saját **olvasó-asztalok**, ruganyos **pamlagok**, számtalan bel- és külföldi lapok; a legjobb meleg és hideg **italok**. Mindez egyesülve a legfigyelmesebb **szolgálat**tal, e kávéházban az időzést kellemessé teszi. Midőn tehát a tisztelt közönséget e helyiség látogatására felkérem, egyszersmind köszönetemet nyilvánítom az előbbi üz'emben részesült bizalomért.

Mély tisztelettel

Kurz József.

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész- és szemész

gyógyit gyökeresen fényes és tartós siker **biztosítása** mellett mindennemű

TITKOS betegségeket.

különösen a

tehetetlenséget.

Rendel naponként:

délelőtt **10** órától **1** ig, délután **3** órától **5**-ig,
és este **7** órától **8**-ig.

Lakik Pesten,

belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt, kigyó-
és városház-utca sarkán, Rottenbiller-féle
házban, 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.

Deutsch testvérek

irodalmi és művészeti intézet

Budapesten,

Lipótváros, bálvány-utca 9.
szám alatt

elvállal mindennemű

nyomtatványokat

a legjutányosabb áron

Különös figyelemre méltó!

T. rfi Antal

Ópás, Budapest, Deák Ferencz-utca 4. sz.
ajánlja jól szabályozott mindennemű ÓRÁINKAK
nagy választékú

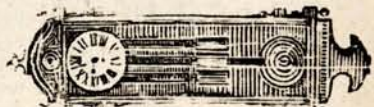
Gyári-Faktórárt

egy évi jóállással.

Minden előforduló kijavítások egész szorgalommal és gyorsan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések solidon eszközöltetnek.

Nem tetsző órák egé z készséggel kicseréltetnek.

Különös figyelemre méltó!

Csak egy forintba

kerül a „**Nemi élet titkai és veszélyei**“ című híres mű és mégis dús tartalma egyesek valamint eszládok életére nézve legfontosb tanácsokat foglalja magában. Számos ifjúkori vétkes egyedül ezen mű segítségével gyógyult ki; súlyosb nemi betegék pedig, különösen **tehetetlenek** (impotensok) e mű szerzőjétől posta útján is nyerték kényelmesen jutányos gyógyítást. Cím: Dr. **Eiber N.** Pesten, József-utczában 66. sz. a.

Reseda göndörítő-hajkenőcs.

Az emberek százezrei
közönhetik szép hajukat az egyesgyedül léteső legjobb és legbiztosabb

hajnövesztő-szernek.

Nincs már jobb valami

a hajnövesztésnek fen-
mozdi-

mint a világ minden ré-
szében oly ismeretes s
hiressé lett, az orvosi
kar által megvizsgált,
a legfényesebb és leg-
csodálatosabb sikerrel
koronázott, és ő csász.
az összes birodalomra s az összes magyar koronaországokra nézve cs. kir.
kiz. szabadalommal kitüntetett.

tartására és elő-
tására

kir. apostoli Feltéje 1-ső
Ferencz József Magyar-
ország és Csehország
királya s ausztriai csá-
szár stb. által 1865. évi
november hó 18-án,
15,810—1892. sz. alatt

Reseda - göndörítő - hajkenőcs,

melynek szabályszerű haszná-
latánál a fejtető legkopaszabb
helyei is teljhajzattá lesz-
nek, a szürke s vörös haizat
sötétszínűvé válik, csodálatos
módon erősíti a hajtalajt, min-
dennemű korpaképzést pár nap
alatt eltávolít, a haj kihullását
rövid idő alatt tökéletesen és
mindenkorra meggátolja, s a
hajnak természetes fenyt ad, és

hullámszerüvé

képezi, és legkésőbb korig megőrzi az öszüléstől.
Rendkívül kellemes illata és pompás kiállítása által azon-
kívül még földiszét is képezi a legfinomabb pipere-asztalnak is.

Egy tégely ára használati utasítással (német nyelven) 1 frt. 50 kr.,
postán küldve 1 frt. 60 kr.

Ismételadók jelentékeny elengedésben részesülnek
Gyár és főközponti szállítási raktár nagyban és kicsiben

POLT KÁROLY

Illatszerész és több cs. kir. szabadalom tulajdonosánál
Bécsben, Josefstadt, Piaristengasse 14, saját házában, a
Lerchenfelderstrasse mellett,

a hova minden írásbeli megrendelés intézendő, melyek a pénz előleges
beküldése vagy postai utárvét mellett a leggyorsabban teljesítettek.

Főraktár Pesten egyesgyedül csak TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
árnál a „Szent lélekhez“ Pest, királyutca 7. sz

NB. Valamint minden jeles gyártmánynál, úgy ennél is utánzások
és hamisítások lettek megkísértve, ennél fogva vételnél a fen-
nebb kijelölt raktarakhoz fordulni s világosan Polt Károly reseda-gön-
dörítő-hajkenőcsét kérni, nemkülönbén a fentebbi védjegyet tekintetbe venni.

DR. SCHLESINGER ADOLF

szemorvos.

Horvát királyi utca 7. sz.

Rendel: d. u. 2-4.

Dr. Lengil Fr.
nyirbalzsama.

Ha például arcot vagy
más bőrhelyeket megko-
nunk vele, már a követ-
kező reggelen majdnem
észrevehetetlen pikke-
lyek válnak le a bőrről,
mely által vakító fe-
hér és lágy lesz.

E balzsam az arczban
támadt ráncokat és him-
lőhelyeket elsimitja és
ifju kinézést ad neki; a
bőrnek fehérséget, lágy-
ságot és üdeséget kölcsö-
nöz, legrövidebb idő alatt
eltávolít szeplőt, majfol-
tokat, anya jeleket, orr-
vörösséget, atkákat s más
tisztatlanságokat.

Egy korsó ára haszná-
lati utasítással 1 frt 50
kr, postai küldésnél min-
den darab csomagolásáért
10 kr.

Raktár Pesten: Török
József gyógyszerész, király-
utca 7. sz. Pozsonyban:
Pisztory gyógyszerésznél,
Mihálykapu, 1024